

Orhan Aslan

- Őirler -

Yayın Tarihi:

07.01.2018

Yayınlayan:

Antoloji.Com Kültür ve Sanat

Yayın Hakkı Notu: Bu e-kitapta yer alan Őirlerin tüm yayın hakları Şairin kendisine ve / veya yasal temsilcilerine aittir. Őirlerin kopyalanması gerçek veya elektronik ortamlarda yayınlanması, dağıtılması Türkiye Cumhuriyeti yasaları ve uluslararası yasalarla korunmaktadır ve telif hakları temsilcisinin önceden yazılı iznini gerektirir. Bu doküman, Şairin kendisi veya temsil hakkı verdiği kiŐinin isteği zerine Antoloji.Com tarafından, Şairin veya temsilcisinin beyanları doğrultusunda yayınlanmıŐtır. Bu dokümanın yayınlanması kullanılması dağıtılması kopyalanması ile ilgili husularda ve Şiir içerikleri ile ilgili anlaŐmazlıklarda Antoloji.Com hiç bir Şekilde sorumlu ve taraf değildir.

Arayış

Bir düşünce bütün dalgalarıyla
Dövüşüyor aklımın kıyısıyla
Yüregimde bir boğulma korkusu
Kalbim ürkek yorulmuş sancısıyla

Damda baykuş ölümün kokusuyla
Git diyorum kalbimin korkusuyla
Bir kara sis göğsümün boşluğunda
Savaşıyor kalbin aydınlığıyla

Duy sesimi ey en kara karanlık
Sönmez güneş kaybolmaz o aydınlık
Bir umuttur yayılır yüreğime
Uyandırır dupduru bir ferahlık

Bir düşünce, bir hayal kuruyorum
Bir vahamı? Hakikat görüyorum
Mecnun gibi ben bir çölün içinde
Kimdir bilmem leylamı arıyorum

Nerde mecnun aşkın hangi çölünde
Leyla bir köz her aşğın dilinde
Bir yol bulsam hakka varsam diyorum
Süveydaymış anladım ki kalbimde

Orhan Aslan

Aşk Dünyası

Küçük bir dünya kurmuştum içimde
İçini güzellikle doldurmuştum
Ne kin nede nefret yoktu içinde
Adını aşk dünyası koymuştum

Sonra sen gidince aşk dünyasından
Aşk bir çeşit hastalığa dönüştü
En çirkin bahane bahanelerden
Artık bir hayat yıkıcı olmuştu

Şimdiyse anne babası boşanmış
Üzgün, eksilmiş ve içe kapanık
Küçük bir kız çocuğu gibi kalmış
Dünyama yakışmaz artık mutluluk

Nede güzel uyduk kara düzene
En güzel iş boşanma avukatı
Nede kolay bir celsede boşanmak
En hızlı dava boşanma davası

Yirmi yılda tükenmemiş evlilik
Ölüm tarihi boşanma davası
Sebebiyse şiddetli geçimsizlik
Herkesin başında bir aşk belası

Bir imzayla silinsin tüm anılar
Tek sıkıntı çocuğa kim söylesin
Oğlum baban ayda bir kesin uğrar
Aman çocuğumuz hiç üzülmesin

Gidişin dünyamda bir bilinç şoku
Gidişinle sanki bütün anneler
Annelik duygularını unuttu
Eksik kaldı büyüyünce çocuklar

Şonra duysun diye bütün kulaklar
Öğrenelim diye neymiş insanlık
Sevsin diye anneliği kadınlar
Okununca ezanlar gelir annelik

Arayalım durmadan, yorulmadan
Ama önce kalbimizi bulalım
Ancak sevgi bulur yoldan sapmadan
Ezanlar susmadan ona varalım

Çocuklar ağlarsa kaybolur sevgi
Daha ağlamadan şeker verelim
Her kanalda son dakika bir bilgi
Mutluluk bitiyor az tüketelim

Orhan Aslan

Aşka Veda

Sana doğru attığım her adımında
Bir duvar örüyorsun aramıza
Artık sana doğru hiç adım atamıyorum
Aklıma soruyorum aşkı göremiyorum

Gözlerine bakıyorum kalbe girmek yasak
Sesini duyuyorum aşk benden uzak
Tenine dokunuyorum buz senden sıcak
Sanki aşk artık ayrılık için bir oyuncak

Bilemiyorum belkide
Mecnun gibi çölleri aşmamı bekliyorsun
Ferhat gibi dağları delmemi istiyorsun
Aşk uğruna yanda kül ol diyorsun

Ama sende
Leyla gibi sağlam duramadın ki
Aslı gibi yanıp kül olmadın ki
Bilemiyorum
Bu günlerde çok fazla yorgunum
Aşka kızgınım sana kırgınım
Biliyormusun
Artık duvarları aşmayı denemiyorum
Artık pes ediyorum aşkından vazgeçiyorum
Seni unutmak için azm ediyorum
Son olarak aşka ve sana hoşçakal

Orhan Aslan

Aşkla Namaz

İşte yine bir namaz vaktinde
Koşar adım yürümek ezan sesine
Sanki kavuşmak gibi o sevgiliye
Ve bu ne aşk ve bu ne hasret

Yıkanmak tüm kirlerden arınmak
Tanıdık tanımadık herkese selam vermek
Bir tebessüm bir sevinç bir edep göstermek
Ve bu ne aşk ve bu ne hasret

İşte buluşmak işte kavuşmak
Her aşığın aşklandığı o sevgiliye
Muhabbet uzaktır her türlü gösteriştten
Ve bu ne aşk ve bu ne hasret

Çalınır kapısı o sevgilinin
Duayla çalınır aczle ve aczle
Her daim açılır şefkatle ve rahmetle
Ve bu ne aşk ve bu ne hasret

Her şeyini bırakır geriye kapıyı çalan
Bir tek kalbi kalır yanında bir ışık süveydadan
Ayrılmaz o kapıdan o nuru alan
Ve bu ne aşk ve bu ne hasret

Orhan Aslan

Aşta Mesafeler

Sevdiğim sen şimdi kim bilir hangi ellerde
Belki bir nefeslik mesafede
Ne dağlarla ölçölür ne yollar yeter sana gelmeme
Sevdiğim sen şimdi bir nefeslik mesafede

Ne gözlerim erişir gözlerine
Ne sesim karışır sesine
Ne kalbim dokunur kalbine
Sevdiğim sen şimdi bir nefeslik mesafede

Şimdilerde bir yasaklı kelimesin dilimde
Kurumuş bir gülsün diken i ellerimde
Ne gözlerim değer gözlerine nede ellerim ellerinde
Sevdiğim sen şimdi süveydaya giden bir yolsun kalbimde

Orhan Aslan

Avare Gönlüm

Hangi puslu gecede
Hangi düşün peşinde
Karanlık sokaklarda
Bir avareyim Şimdi

Aklı boşlukta kalmış
Fikri hayale dalmıő
Kalbi acıyı tatmıő
Bir divaneyim Şimdi

Artık gönül Őehrinde
Merkezin merkezinde
Temeli boşluklarda
Bir viraneyim Şimdi

Gönlüm yok kayıplarda
Hangi puslu gecede
Iőıĝın çevresinde
Bir pervaneyim Şimdi

Orhan Aslan

Ben ve Korkum

Bu adam tebessüm gösterirdi hayata
Yetinmeyi bilirdi elinde olanlarla
Sevdi mi yürekten severdi sevgisi eksilmezdi
Ve her şeyden önce hakkı severdi
Hakkı bilir hakkı görür hakkı söylerdi
Karlara barınmazdı onun dağlarında
Ve bir orman kurardı dağlarında kendi ağaçlarından
Yaprak yaprak eksilirdi kendi takviminden
Hiç fark etmez vede hiç düşünmezdi
Bir yaprak düşse ağaçlarından
Hayatla hüznü bir eder öyle yaşardı
Sevgiyle suları ağaçlarını aşkla büyütürdü
Şiirler yazar şarkılar söylerdi
Hayata tebessüm gösterir ve tebessüm ettirirdi
Korkmazdı hiçbir şeyden
Dertten acıdan hüzünden ve hatta ölümden
Tek korkusu vardı ve hiç eksilmezdi
Ya bir gün kurursa biri ağaçlarından
O ağaçlar ki umut verirdi ona
Anası babası evladı eşi
Acısı ve tatlısı her daim sevgilisi
Tir tir titrerdi o acı düşünceyle
Ya biri kurursa ağaçlarından

Orhan Aslan

Bir Ben Denemesi

Ansızın bir yağmur yağar
Her damlası bir başka hüznün kokar
İki nemli gözün aşk pınarlarından
Zarif bir şairin isyanı gibi edeple damlar

Ve ansızın bir yağmur yağar
Görürse bir gülün kuruduğunu
Damla damla akıtır yaşını sular
Anlarsa bir ağacın susuz kaldığını

Durup dururken ansızın celallenir
Görürse bir çocuğun kuşu vurduğunu
İnsanlığımıza bir sitem hakka dualar gönderir
Duyarsa bir çocuğun kıyıya vurduğunu

Ve kocaman bir tebessüm gösterir
Görürse bir çocuğun güldüğünü
Ansızın yüklenir sırtına dünyaları
Anlarsa bir meleğin yorulduğunu

Sessizliğinden kendi bile sıkılır
Arada bir kendisiyle konuşur
Bir yede anlarsa yalnız kaldığını
Anadolu'dan bir sevda türküsü okur

Ve ansızın bir ara verir hayatına
Rastlarsa bir hayat kumarına
Uçar gider masallar diyarına
Orda doyar aşka ve mutluluğa

Orhan Aslan

Çelişki

Dün gece erkenden uyudum
Erken uyanmak için yeni başlangıçlara
Derdimi anlatmak için doğan güneşe
Ve hayırla ermek için sabaha
Dün gece erken uyudum
Erişmek için gün doğumuna
Bir kere daha yenildim
Kendimle kaçınıcı savaşımlara
Acımadan kıydım bir gençlik günümeye daha
Bir kere daha uyanamadan erdim akşamlara
İyiydi dedim yarım ağızla
Günün nasıl geçti diye soranlara
Ve bir kere daha yalan söyledim
Gerçekten inanarak yalanlarıma
Bir kere daha haksızlık ettim
Umutlu gençlik yıllarıma
Uyanır uyanmaz söz verdim
Yarın yeni başlangıçlara
Kendine güvenmeyen sözcüklerimle
Ama kendinden emin dualar gönderdim
Yarınlara ve yeni başlangıçlara

Orhan Aslan

Çiçekleri Öldürsünler Bayım

Bu günlerde biraz telaşlıyım bayım
Biraz hüzünlüyüm birazda sessiz
Sonbaharın o yıkık döküklüğü yine üstümde
Çıplak ağaçlar kadar utangaç ve mahçubum
Üşüyorum bayım solgun yüzlü çiçekler kadar üşüyorum
Çiçekler ölüyor o güzelim papatyalar laleler
Ben görüyorum gördükçe dahada üşüyorum
Ölüm bu kadar basit bu kadar sıradan
Biliyormusun bayım çocuklar ölürken acı duymazlar
Tıpkı çiçekler gibi ama çocuklar ölmesin bayım
Yazık o güzelim masum meleklerle
Ölüyorlar işte Suriye'de Filistin'de Afrika'da Türkiye'de
Hemde babalar öldürüyor belkide çocuk emzirmiş anneler
Neden bayım o çocuklar evlatlarının şekerlerini mi çaldı
İlla öldüreceklerse söyleyin çiçekleri öldürsünler
Onlar bahara yeniden doğar çocuklara yazık bayım

Çocuklar demişken bayım anneler evlerinde fesleğen yetiştirsin
Onları sulasınlar babalar işten yorgun dönerse onlarla dertleşsinler
Babalar bayım fesleğeni okşasınlar
Fesleğen okşanınca ne kadar güzel kokar anlasınlar
Sadece fesleğen değil bayım çocukların kalbi de güzel kokar okşayan babalarıysa

Bu arada bayım aklım başıma bela
Eskiden de çok düşünürdüm ama bu düşünmek değil
Bu acıyı işlemek gibi kalbin her hücreğine
Başta dedim ya bayım bu günlerde yorgunum
Aklım fikir yorgunu kalbimse hüzün
Ağlamalıyım bayım bir tek o ilaçtır yarama
Sana ayıp olmaz değil mi kocaman adam olduk
Çok uzun zaman öyceydi ama ben büyükken de ağladım bayım
Biraz utandım ama olsun insan günde en az bir kere utanmalı bence
Çünkü utanmak bayım tanıdığım en insani duygu
Yine konuyu dağıttım kusura bakma dalgınlık işte

Biliyor musun bayım bazen nasıl öleceğimi düşünür dururdum
Şöyle güzel bir ölüm şekli bulamadan ölmekten korkardım
Şimdi buldum işte bayım ben bir gün öleceksem çocuklarınkı gibi olsun ölümüm
Çocuklar gibi günahsız ve acısız
Bir gün ölürsem bayım
Bir cenaze namazı da çocukluğum için kılın
Çünkü ben çocukluğumu hiç öldürmedim kıyamadım bayım
Onun yerine bir çiçek kopardım penceredeki saksıma ekdim ölmesin diye

Orhan Aslan

Düşünce

Ve bu gün de bitiyor
Güneş usul usul batıyor
Bir okul çıkışı, çocuklar evlerine gidiyor
Ayda, kendini gösterebilme telaşı
Kıyasıya bulutlarla savaşıyor
İnsan neden yaşar diyorum
Yaşamak teslim olmak mı, direnmek mi diyorum
Öleceğini bilen insan nasıl korkmadan yaşar
Nasıl olur da geleceğe dair hayaller kurar
Gelecekte yaşanmış olmayı hesaba katmaz mı
Yada mutlu olmak için yaşanmayı göze mi alır
Yaşıyor olmak mutlu olmaya yetmez mi
Sahi hayat ne için, dünya neden dönmekte
Ve neden var bu umutsuz düşünceler
Düşündüm de var olmak için ne kadar düşünmeli
Bir ölçüsü olmalı hayatın, bir zamanı
Ne kadar yaşanmalı insan
Ne kadar mutlu olmalı, yada kaç derece yanmalı yüreği
yaşadım demek için
Başım döndü ve ben artık dönmesin istedim dünya
Dur artık diyecektim zamana, şu güz mevsimi olmasa
Düşüncelerim git gide yaşanıyor
Hayaller ve gerçekler düşündürüyor beni
Düşlerken mutluyum diyorum
Varsın gerçekler acı olsun
Düşlerken mutluyum ya
Ama ya düşlemek, zamanın bir tuzağıysa
Ve uyandığında vakit epey geçmişse
Düşünceler ruhun aynası gibi, aklın hamuru gibi düşünceler
İnsan düşüncedir dedim düşünce insan
Biraz ürktüm gibi düşüncelerim yaşanıyor dedim
Bedenim yaşanıyor ya ruhumda yaşlanırsa
Kendime bir ömür biçtim ve sonra dedim ki
Teşekkür ederim Tanrım ruha ömür biçmemişsin
Ölecek olan nasıl mutlu yaşar ruh sonsuz olmasa
Hiç öğündüğünü görmedim, bana nefes veren ağacım
Halbuki ben ne çok öğünmüştüm seni bahçeme diktiğim zaman
Bu durumu biraz gariptedim ve dedim ki sonra
Ağaçlar ne kadar mütevazi teşekkür ederim Tanrım mütevazi ağaçlar için
Üşüdüm biraz kışa yaklaşan bu güz mevsiminde
Yapraklar sararıyor ve ağaçlar yaprak döküyor
Sonra dedim ki dünya bir ağaçtır insanlar yaprak
Yaşlandıkça sararıyor bedenimiz ve kurtulmak istiyor dünya
Ecel bir rüzgar gibi koparıyor sarı güçsüz bedenimizi
Toprağa gıda oluyor güçsüz kaplumbağa kabuğumuz
Dünya çok hızlı dönüyor, insanlar çok hızlı ve ben
Bu yavaşlığımla yetişecek bir dost bulamıyorum
Düşünürken yaşamak insana hep yalnızlık mı verir
İyide düşünmeden yaşayabilir mi insan
Düşünmek ruhun nefesi aklın gıdası değil mi
Peki ya hüzün, mutluluğun bir parçası olmalı
İnsan mutlu olmayı beklerken mi yaşlanır

Üzölmek yaşlandırır insanı evet evet özölmek
Hüzönlüyken yaşar insan ve yaşlanır
Mutluluk bir uyku hali gibi bir ses yeter uyanmaya
Ve sonra dedim ki teşekkür ederim Tanrım
Daha çok yaşamış olduğum için
Yaşamak gerçekler labirentinde sıkışmak gibi
düşünmeden uzak yaşamak
Ve düşünmek uçsuz bucaksız bir dünya
İnsanı özgürleştirir düşüncesi
Dedim ki sonra teşekkür ederim Tanrım
Bana özgürlük bahşettiğın için

Orhan Aslan

Eksik

Bazen içimde kaybolasım geliyor
Bu günü yarını düşünmeyesim kendime hiç gelmeyesim
Günün doğuşuna aldırmayasım batışını görmeyesim
Hayatın işlerine hiç akıl erdiremeyesim
Kısacası dostum deli olasım geliyor
Kime sorsam hayatı her sözünde bir batası
Bir serzeniş bir ah bir eyvah bir iç yarası
Peki neden her yerde bir eğlence bir kadın kahkahası
Yalnız kalınca herkeste bir intihar havası
Acaba kalple yüzün arasına setler mi çektik
Gülmeyi bir mecburiyet mi sandık
Sahi neden böyle yaptık böyle eksik
Böyle yalancık böyle kopuk kaldık
Kalbin akılla bağlantısı mı koptu
Yoksa gülmeyi mi unuttuk
Dostum hadi bana gülmeyi öğret
Hadi sevmeyi hadi konuşmayı hadi görmeyi
Ve adını unuttuğum her şeyi
Ama öyle eksik olmasın öğretişin
Yani ayıba gülmeyeyim sırf kötüyü görmeyeyim
Mutlulukta olsun sadece acıyı sevmeyeyim
Etrafımda annem eşim çocuklar kalsın
Öylece yalnızlığa meyletmeyeyim
Ha bide neyse öğret işte bir şekilde
Bu arada sormayı unuttum sen biliyormusun

Orhan Aslan

Farkındalık

Dünya çok kirlenmiş farkındayım
İnsanlar kirli akıllar çöplük gözyaşları bulanık
Kalpler sanki bir ömür yıkanmamış
Ya da nefretle kinle öfkeyle yıkanık

Acilen bir kalp temizleme aracı yapılmalı
Tüm kalpler bir bir yıkanmalı kirlerden arınmalı
Akıllar sanki balık aklı gibi
İnsanlık herkese her an hatırlatılmalı

Babaların kalplerine umut ekilmeli
Çünkü onlar evlatlarının isteklerini
Birçok kes karşılıksız bırakır
Ya da sonraya ertelemek zorunda kalır

Annelerin kalbi kibrit çöpü gibidir
Her an yanmaya yakın ve yatkın
Sanki her an kara haberini duyar gibidir
Çünkü her asker şahadete yakın ve yatkın

İnsanlar kısım kısım ayrılmış
Herkes birbirini sorgular olmuş
İrkin ne senin onun mezhebi farklı
Havva ana hatırlatılmalı İslam hatırlatılmalı

Daha yenimi erdin ey kalbim aydınlığa
İsyanın aysız yıldızsız karanlığından
İslam'ın güneşli ilkbahar sabahına
Yirmi kara yılı bırakıp ta ardından

Daha yenimi duydun tabiatın sesini
Gülün bülbülün sümbülün kuşun
Zikir üzre kokusunu sesini
Daha yenimi gördün her nesnede hakkın tecellisini

Orhan Aslan

Fikir Yorgunu

Yine başında bir ağrı
Yine dalgın duymaz anlatılanları
Yine sessiz konuşmaz olanları
Fikir yorgunu soru kamyonu cevap yoksunu

Başı dağ gibi dimdik
Alnı düşünmekten kırışik
Her daim dert çekmeye alışık
Fikir yorgunu soru kamyonu cevap yoksunu

Hayaller aklında dağdan yığınak
Akıl karışık oda dağınık uyku sığınak
Her daim akar gözlerinden uyumak
Fikir yorgunu soru kamyonu cevap yoksunu

Unutup durur sorumlulukları
Sanki büyük bir savaş yolculukları
Kimseye benzemez yorgunlukları
Fikir yorgunu soru kamyonu cevap yoksunu

Orhan Aslan

Gelecek

Ben Şimdi yle sessiz, gelecekte habersiz
Bulutlarla sarılı karlı bir dağ gibiyim
Ne cevherler saklı içimde ne sözler dilsiz
Yağmurlara alışık, güneşe hasretliğim

Kim bilir kaç ah saklı, yüreğimde kaç acı
Kaç kalp iniltisinin seferi var dilime
Sanki yüreğim dil vermez bir hüzün ağacı
Bir bahar gelir mi ki glkurusu halime

Solgun benizli cılız sesli gönül kuŐlarım
Duyulur mu sesiniz kulak kabartsa biri
Duyulmazsa sesiniz mit keser ağlarım
Bir mr eker miyim çekilmez bu kederi

Sesler sahipsiz, anlamını yitirmiŐ sesler
Diller konuşur durur düşünceden habersiz
Kalabalıklar, gürültülü kalabalıklar
Bakınca her insan, içinde sessiz ve yalnız

Yalnızlık içinde sonsuz düşünce ve hayal
Hayaller içinde vatan, millet ve gelecek
Bir hayal ki bu, bir insana edilemez mal
Bir hayal ki bir gün mutlaka gerçekleŐecek

Bir millet düŐlüyorum dostlarım, bir memleket
Bir millet ki tembellikten ve yeisten uzak
Bir millet ki isminden, nefret eder cehalet
Bir millet ki yurdundan adalet fiŐkırarak

Bir millet ki iinden ne dhiler çıkacak
İlim, fen ve iman ki birleŐecek kalplerde
Her yürekte nefsiyle bir cihat baŐlayacak
Cehalet yok olacak benim memleketimde

Bir millet düŐlüyorum dostlarım, bir memleket
Bir memleket ki sular grl grl akacak
Bir memleket, görenler aldanırlar ki cennet
biliyorum bu hayal mutlak gerçekleŐecek

Orhan Aslan

Gelecek Anlardan Bir An

Bu gün ilk yalnızlığımda hayatı düşündüm
Ağaçları, her kış baharı beklerken gördüm
Her sabah aynı vakitte, bir çilli horozu öterken gördüm
Sonra seni düşündüm gözlerini, sözlerini, kalbini

Bir gün çekip gitse dedim
Ağaçların baharı beklediği gibi onu bekler miydim
Bir gün bana küsse dedim
Kalbinden geçenleri duyabilir miydim

Arılar hep aynı şevkle bal yapar
İnekler aynı sütü verirken, tavuk aynı yumurtayı yumurtlar
Aylar yıllar geçse dedim tükense dedim bir ömür
Onu ilk günkü kadar sevebilir miyim

Kendinden emin bir sesle söylendi kalbim
Asırlar geçse de ilk gün ki kadar severim dedi
O küsüp susarsa kalbini duyarım dedi
Biliyorum dedim sonra seviyorum dedim

Yağmurun yağdığını gördüm damlalar birbirlerini hiç incitmedi
Her biri aynı nezaketle damlalar, saçlarımı okşadı
Her yağmur sonrası toprak ne güzel koktu
Sen en güzel kokarsın sevgilim ve sen her zaman

Yağmur en güzel yağar
En güzel balı arılar yapar
Kuşlar en çok baharda öter
Ben ne güzel severim seni, bilmem ki bilir misin

Acaba sende beni öyle güzel sever misin
İstesem iki güzel kelam eder misin
Seven kalp kaç dünya eder sorsam bilir misin
Dilimin diyemediğini kalbim söylerse onu duyabilir misin

Su gibi aziz ol derdi annem, her su verişimde
Bir gün olur da tombul yanaklı oğlumuz
Sana su getirirse sende yanağını okşayıp
Su gibi aziz ol yavrum der misin

Bir gün bekle desem, sabırla beni bekle
Kışın çetinliğinde vücudunun çıplaklığına rağmen
Ağacın baharı beklemesi gibi beni bekle desem
Daha ne kadar demeden beni bekler misin

Şöyle derme çatma bir evimiz olsa
İçinde kızımız, oğlumuz oynasa
Zengin komşu kadınlarının, hor bakan gözlerine
Dünyanın en zengini seven bir kalbe sahip olandır der misin

Biliyorum sevgilim sen ne güzel seversin biliyorum

Sabırla bekle dersem sen ne güzel beklersin
Ne güzel dokunursun kalbime, ne güzel duyarsın
Bir gün susarsam ne çok savunursun beni biliyorum

Bu kadar sözden sonra elini tutsam, güzel gözlerine dalsam
Gönlümde kırk günlük bir düğün kursam
Parmağına yüzük diye kalbimi taksam
Kalbimi kabul edip heyecanlı bir sesle, evet der misin

Orhan Aslan

Hakka Davet

Dünyanın dört bir yanını karanlık basar
Tüm güzellikler göç eder aydınlığa
Nefislere kul olur kalır vicdanlar
Şeytana tek tek satılır ruhtar

Bir bataklığa batarda çıkamaz insan
Kabul etmez hakkı işine gelmez
Tüm batanları yandaş bulur kendine harlanır isyan
Sahiplenir dünyayı ene kulluk kabul etmez

Akılsız akıl tabi olur nefse
Sırtlanır tüm dünyanın yükünü
Ruh beden kalp dönünce harabeye
Akıl bir çırpıda atmak ister yükünü

Biri der ben yokum ve hiç olmadım
Öbürü bu mükemmel tabiat benim Rabbim
Bir başkası bir rastlantı tüm evreni yarattı
İşte bu düşünceler akılları kararttı

ve bir ses yükselir her sözü nurdan
Ey hayatın ağır yükünü sırtlanan insan
Geçmiş yakasına yapışan geleceği karanlık olan
Her daim ölümün solugunu ense kökünde bulan

Ne görürsen kul olursun Rabbi bulmazsan
Bir kuş bile senden mutlu dünyaya müşteri olsan
Yok olur gider sevdiklerin yok olmayı beklersin
Başını gömersin kuma ölüm görmesin dersin

Onu bulsan Rabbi tanısın itaat etsen
Huzura erersin bin derde düşsen
Ebedi alem için müjdeyi duysan
Hiç gam çekmezsın bin kere ölsen

Ey nefis Rab'bini bulmaya çalış
Ona kul olmaya alış
Mademki yokluğa razı değilsin
Artık boynun Hak yolunda eğilsin

Orhan Aslan

Hayata Sitem

Nedir insan hayatın ağır yükünü sırtlanmış
Gündüz gece boşluğunda sıkışıp kalmış
Küçücük mideyi doyurmak için bir ömür çalışmış
Yada onurunu gururunu karın tokluğuna satmış

Kalp atmak dışında neyi varsa unutmuş
Vicdanın her yanını kara bulutlar sarmış
Akıl kolayca hurdaya kaçmış
Vicdanı olan yanmış köle gibi çalışmış

Kalp yorgun kalp kırık kalp şaşkın
Ruh bedene sıkışıp kalmış
Umuda hayale vakit kalmamış
Bir tek deliler farkına varmış

Ben yabancıyım bu düzene uzağım
Hayallerim saklı umutlarım taze
Her ne kadar hayat hüküm verse de bize
Kaçağım hükümlüyüm aranan firariyim

Fazla konuşmam çok sık susarım
Anlaşılamam ama fark edilirim
Fark edenler güler halime
Bu hal bu adama ne gerek diye

Hayat üç gün dün bitti yarın gelir mi bilemem
Kalbim vuslata erecektir diyemem
Çalışırım çabalarım azm ederim
Geçtiğim yollarda hoş bir sada dilerim bırakırım

Orhan Aslan

Haykıracağız

Güneş haykırıyor bulut haykırıyor dünyaya
Gönlüm haykırıyor sessiz çığlıklarıyla insanlığa
Savaş yok kin yok nefret yok ALLAH var
Savaşta mutluluk yok kazanç yok ölüm var

Kalpler mutluluğa erince
Gönüller iman ile dolunca
Akıllar gafletten uyanınca
Haykıracağız bizde haykıracak herkes

Savaş yok kin yok nefret yok ALLAH var
Savaşta mutluluk yok kazanç yok ölüm var

Geceler sabaha erince
Hastalık şifa bulunca
Yaralar imanla sarılınca
Haykıracağız bizde haykıracak herkes

Barış var dostluk var insanlık var
Barışta mutluluk var sevinç var aydınlık var

Orhan Aslan

Kalbimle Hasbihal

Kırdılar mı seni ey kalbim
Yordular mı seni sebepsiz
Kapılıp gitmiştin fani güzelliklere
Kopardılar mı seni dalından
Kimi bir iki koklayıp atmak
Kimi de anılar defterinde kurutmak için
Kuruttular mı seni ey kalbim
Sen ki heyecanla atardın
Kan aldıkça güller gibi açardın
Soldurdular mı seni ey kalbim
Hata senindi kalbim hata senindi
Aklım seni o kadar uyarmıştı
Sense düşünmeden atladın
Acemice davrandın
Sonsuza dek süren baki aşk varken
Kuruyacak bir güle mi aldandın
O gül ki kanını emdikçe emdi
Yorulup bitap düştüde bülbül
Kana doymak bilmedi o gül
Uslandın mı artık ey kalbim
Döndün mü şu yanlıştan
Nur varken nara kapıldın
Güneş varken muma kaptırdın kendini
O güneş ki sen yokken de ısıtırdı alemi

Orhan Aslan

Ölüm

Bazen bir araç olur ölüm
Baba bakarken oğlunun gülen gözlerine
Ansızın çıkar yoluna ölüm
Büyük bir korku olur girer yüzlerine

Bazen bir savaş olur ölüm
Ölümlüler emrindedir ölümün
Ve bir ses yükselir öldürün
Ölümü emreder ölüm

Bazen bir insanlık ayıbı olur ölüm
Akdeniz'in dalgaları çarpar insanlığın yüzüne
Kıyıya vuran bir yıldızda belirir ölüm
Dalgalar vurur kaybettiğimiz insanlığımızın yüzüne

Bazen önce umutları ölür insanın
Bir boşluğunda bekler çaresizce hayatın
Ne bahara sevinir nede kışa aldırır insan
Çabalar geri kalan nefesleri tüketmek için

Bazen de en olmadık zamanda gelir ölüm
Daha yeni evlenmek üzeredir
Yada baba olmaya gün saymaktadır
Kurulan tüm planları bozar ölüm

Bazen bir vuslat olur ölüm
İmanlı gönüllerin yüreklerinde
Sevgiliye götürülen bir binek olur ölüm
Bir tek o zaman yer bulur insanın yüreğinde

Orhan Aslan

Sen

Hüzün yağardı evime
Yalnız kaldığım zamanda
Birden düşerdin aklıma
Sendin baktığım aynamda

Sen vardın su bardağımda
Susayıp her aldığımda
Seni içerdim sevgini
Aşka her susadığımda

Görsem hatırlardım seni
Yağmurun her damlasında
Hüzün basardı şehrimi
Yaşının her damlasında

Toprak sen gibi kokardı
Kuşlar seni anlatırdı
Aynalarla dertleşirdim
Hüzün kalbi bastığımda

Bak ne güzel yanımdasın
Sen aşksın hayatımdasın
Sanma ki şu anımdasın
Sen her iki dünyamdasın

Orhan Aslan

Sen Aşksın

Aşk süveydaya giden bir yol varsa
Sen o yola bir varmaksın
Gönlü yakan kavuran bir çöl varsa
Sen o çölde bir serapsın sen aşksın

İlkin saf su gibisin gönlü hayale itersin
Sana varmak içindir koşmalar dünyalara değersin
Çarparsın yakarsın kalbe heyecan katarsın
Aşığın baktığı her yerde sen varsın sen aşksın

Her an çiçek çiçek gezdirirsin arıya balsın
Her daim yanık yanık söyletirsın bülbüle gülsün
Çatlamış dudaklar sen diye inler abıhayatsın
Her nesnede görünen tecellisin sen aşksın

Mevlana'nın Şems'te gördüğü tecellisin
Sen annenin evlada duyduğu şefkat
Toprakla suyun aşkından yeşeren tohum sensin
Canı cananda pişiren ateş sensin sen aşksın

Orhan Aslan

Son Deminde

Geçen yıl rastladım bir garip adam
Bedeni hüznün kokan duygusu sağlam
Sesi çile süzgecinden geçmiş hüznün konuşur
Vardır bir hikayesi çekinmeyip sorsam

Yüzünde sayısız hayat çizgisi
Her biri bir zafer nişanesi
Yazılmamış bir şiir gibi
Geçmiş her acı için bir çizgi

Ses tonu korkusuz bir kahraman
Kaybedecek hiçbir şeyi kalmayan
Ölüm deyince hüznün gözleri kamaşan
Bu adam artık ölmek için yaşayan

Baktı mı hüznün bakardı gözünden hüznün akardı
Gülerken bile etrafa hüznün saçardı
Şafak sayar gibi günlerini sayardı
Belli kaybettiklerine kavuşmak içindi

Bilirdi nefesi azdı günleri sayılıydı
Heyecanlıydı sevgiliye kavuşur gibi
Kefeni giymek için hazırdı istekliydü
Vedalaşır gibiydi söylendi yarın belki de boş ver

Orhan Aslan

Sonsuza yol aramak

Bu gece sanki geçen gecelerden habersiz
Sebepsiz bir hüzünden kurtulmanın sevinci var içimde
İçimdeki acı dilsiz kesilmiş
mutluluk acemiliğim yüreğimde bir telaş
Saman alevi sevinçlerimi geliştirme dönemindeyim
Dünyamdaki ağaçlar daha bir mutlu
Hüznün yaprak dökümündeyim
Yorgun ama ümitli ve hayatla barışık
Yeni kişilik analizim, yeni kimliğim
Ne kadarda çok hayaller kurdum
Sahi kaç farklı kişi oldum kaç ayrı ben yaşadım
Ne uçurumları geçtim, ne savaşlar, ne kahramanlıklar
Kaç ömür eskittim, kim bilir kaç yaşlılık geçirdim
Hayata seyirci kalışım ondan
Olabilirdiğince suskun, merakım ve gözlemlerim
Öyle hemen garipseme, dinle ve anla halimi
Boşuna değil bu komedi dram tiplerim
Kaybettiğim kimliğim, kalbim, körlüğüm
Bu yüzden aklım şaşkın ve hayattan yabani
Ruhum sanki olabilirdiğince tutsak
Bu yüzden cesaretsizliğim ve ha bire artan ezilmişliğim
Ama bu gece sanki geçen gecelerden habersiz
Elimde Sözler, okuduğum kıymetli kitabım
Dilimde sanki sonsuzluğu dolduracak cümleler
Kalbimde ebet duygusu, sonsuz bir varlık mührü
Ve seccadem daha bir heyecanlı
Derken düşüncelerim birkaç arşın derinleşti
Kalbim vazgeçti ve güle güle geçici hayallerim
Hoş geldin kalbimin sonsuz kaygısı, tatlı telaşı
Silindi aklımdan geçici bulanık düşünceler
Ve ey insanlar ne olur gösterin bana
Yok mu sonsuzun sahibine bir yol
Bir işaret, bir şahit, yok mu ona giden bir yolcu
Bir yol ki o yolda sayısız yol gösteren, sayısız yola sokan
Gelip gitmişler hep aynı istikamet
Yoldaki işaretler iman, sabır, ihlas, tevekkül
Ve daha sayısız levha, sayısız işaret
gözümü açınca gördüğüm şu incecik fark
Perde açıldı ve görünür oldu görmesi zor hakikat
Bu mükemmel sanat bu ince nizam bu güzel bahar
Hepsi bir gölgeymiş, sadece bir yansıma
Kimi için ders, kimi için yanılma
hayatı vereni tanımak, önce fikir ve sonra şükür
Tek gerçek aşk, önce sevmek ve sonra sevdiğine sevdirmek
Ve bu kısa kederli hayat zevk almak için değil
Sadece aşk için bir şans, kendini ona sevdirmek için
Tek seferlik bir fırsat sonsuza ermek için

Orhan Aslan

Suspuz

Uzun bir aradan sonra bozuldu sessizliğim
Baktım aynada kendime, sonsuzluk kadar uzaktan
Sesim aynı, yüzüm aynı ve aynı kalmış ellerim
Tek fark unutulmuş duygular ve daralmış zaman

Ben hala o garip sessiz adamım
Ve hala aynı araftanım
Ne garip geçen bahar, solan çiçekler, göçe hazır adam
Zayıf bir robot ve nefessiz kalmış kalp

Bir tek ağaçlar aynı güzelliğinde
Apartman aralarında sıkışmış ağaçlar
Ve arada sesini duyduğum evsiz kuşlar
Keşke benimle konuşsalar derin sessizliğimde

Zaman şimdiki zaman özgürlük ve insan hakları
Sabah sekiz akşam beş sen birde mesaiye kal
Böyle oluyormuş özgür insan işleri
Yok olsun kölelik yaşasın modern hal

Aman kardeş sen şimdilik kısa kes
İşinden olursun bak patrona giderde bir ses
Haydi işine bakta, azar işitmeyesin
Bu zamanda parasız alınmıyor bir nefes

Tamam artık suspuz
Hadi bul bir eğlence aklını, fikrini kus
Ben hala o garip o sessiz adamım
Ve hala aynı araftanım

Orhan Aslan

Umut Yağmurla Başlar

İçimde yıllar süren bir kuraklık
Gönlümdeki kullar henüz bitmemiş bir dua vaktinde
Şehrimde adı aşk olan binler soluk renk çiçek
Hep sevmiyor çıkıyor papatya fallarında

Güller susuzluktan bitkin, ölümse rızık
Arada bir gülümseme bir rüzgar kıpırtısında
Bülbüllerin sesi, yok kadar kısık
Henüz kabul görmemiş bir dua vaktinde

Gönülde, semaya yükselen bir yalvarmak
Sen kabul görmüş bir dua gibiydin geldiğinde
Gönlümdeki kullara yağmur gibiydin, serin ve berrak
Seni görebilmek içindi baharın gelişi ben göremesemde

Güller kokunu sürdürdü ve güzelliğindendi o güzellik
Sana aşıkta bülbül kokunu bulmuştu gülde
Eksilmeyen özlemiydi o sesindeki yanıklık
Senin içindi şarkısı ve adınla bitirirdi

Sen yoksan sahi nasıl olurdu aşkı yaşamak
Güne gülümsemeye başlamak
Hayatın zorunu kolaylamak ve olabilemezdi
Şu küçücük kalbe sığmazları sığdırmak

Gülüm güller solsa da solmasın gülümsemek
Güneş sönse de sönmesin parıldamak
Gülüm sen kalbime güneş gibi doğda
Varsın bana kalsın hayatın zor yükünü sırtlamak

Orhan Aslan

Uyanış

Bir varmış bir yokmuş, masalda gece
Yürüyorum gibi, düş sokağında
Her adımda bilinmez bir bilmece
Bir düşünce, attığım her adımda

Şaşkın, hüzün içre kalbime sordum
Yok mu sende bu bilmeceme cevap
Sendeki sessizlik en büyük korkum
Tutmadı, düşümde yaptığım hesap

Kana karışarak yetiştim akla
Ey emsalsiz akıl, derdime çare
Yok mu bir hakikat kendini yokla
Akılda düşünce akmayan dere

Ne kalbimde buldum ne de akılda
Aradım her varın içinde yoku
Ne düşümde buldum ne de dünyada
Var mısın gerçekten, güldeki koku

Bu düşünce işledikçe aklımda
Düşteki her 'ben'in düştüm peşine
Gördüm ki hakikat yok hayatımda
Bir yalanmış, kapıldım büyüsüne

Çözüldü bilmece, işte hakikat
Baktığım her nesne soruma cevap
Bildim artık yokun içinde hayat
Her cevap içinde binlerce sevap

Ey ihtiyar dünya, yalandan cennet
Bir tutam benlikte binlerce şeytan
İşte, görür körlük, gerçekte cinnet
Bir parça vicdanda bin ispat haktan

Nefs var ya nefis, yoktan vara bir olta
Bu koca dünyayı benim sanmışım
Bu dünya ki yokun içinde nokta
Bir noktaya sonsuzu değişmişim

Ey yegane mimar, tanıdım seni
Zerredden taa Şems'e senden bir imza
Bu eşsiz mimari benim için mi?
Bu kısa ömrümde kader ve kaza

İman ettim sana ey güzel resul
Verdiğin bu kitap gerçek hakikat
Akıl dök heybeni, yalandan kurtul
Ölümün ardında sonsuz bir hayat

Orhan Aslan

Uyanmak Kolay Değil

Hayatın engebeli yollarında yürüyoruz hepimiz
Sanki bulutlara ulaşacakmışız gibi, bazen de koşuyoruz
Koşuyoruz ama ansızın tepetaklak düşüyoruz
Neden düştük diye de düşünmüyoruz
Tekrar kalkıyoruz ve daha yaralarımız iyileşmeden
Yine başlıyoruz koşurmaya
Yetişebilirsek bitmeden küçük bir eğlenceye
Şanslıyız diyoruz ve hürre tekrar bir koşurmaca
Düşünmeden yolun sonunu, bu koşurmaca neden
Bir kağıt parçasına , dört tarafı çevrili duvarlara
Heba ediyoruz ne kadar kısa bilmeden ömrümüzü
Dünyada mekan ahrette iman diyoruz
Çalışıyoruz çabalıyoruz bir evimiz olsun diye
Sonra o dört duvarı yuva yapamıyoruz
O kadar düşünceden uzaklaşıyoruz ki
Lafın gelişi belli gidişi nerde unutuyoruz
Şu yalan dünya için hakikat ahiret unutuyoruz
Mutluluk bizi terk ediyor dostlarım
Biz onu hayatımızın sonuna doğru iteledikçe
O bizi terk ediyor
Biz sonra dedikçe sonranın sonrasında
Hayallerimiz bizi terk ediyor kardeşlerim
Biz gerçekte hayatı erteledikçe
Hayat bizi terk edip gidiyor
Yalan bizi cezbettikçe hakikat bizi terk ediyor
Biz kendimizi erteledikçe bizi biz yapan değerlerimiz
Tarih kitaplarında bir konuyu başlığından ibaret
Biz şu yalan dünyaya körü körüne sahip çıktıkça
Gitgide acılaşıyor toprağın altındaki hakikat

Orhan Aslan

Ülkemde Vatana Hasret

Vitrinde sallanan oyuncak bebeğe
Küçük ve fakir bir kızın bakışı gibi
Çaresiz ama umutla ve
Müthiş bir istekle bakıyorum vatana
Kendi ülkemde vatan hasreti çekiyorum
Sanki sürülmüş gibi

Vatan ah vatan yaşadığın toprak olmuyor vatan
Vatan demek birlik demek kardeşlik demek
Komşuluk hoşgörü sevgi ve hepsinden önce aşk
Böyle bilirdik vatani böyle görürdük
Aşıklar vatan hasretine benzetirlerdi yâre özlemlerini

Şimdiyse birbirini tanımayan milyonlarca insan
Selama hasret kulaklar kelama hasret dudaklar kalpler
Sahipsiz bir sarayda yalnız gibiyim
Kalabalıklar içinde sessiz ve çaresiz
Anlayan ama anlatamayan anlatan ama anlaşılamayan
Sahipsiz bir vatandaş gibiyim sanki sürülmüş gibi

Vatan tütüyor burnumda ama vatan kokmuyor aldığım nefes
Cennet bir vatan var aslında vatandaşa hasret
Her karışı kan kokan vatandaşsız bir vatan
Toprağının altında şahadete ermiş nice yiğit can
Toprağın üstünde vatandaşlıktan uzak sayısız insan
Şu koca vatan da birbirine sataşan ve hatta savaşan
Anlaşılmaya uzak zehir akıtan birden çok lisan
Hakkı bulana selam olsun Vatandaş olana selam olsun
Hak konuşan her dile selam olsun
Aşka eren her kalbe selam olsun

Orhan Aslan

Ümid etmek

Hava kara bulutlarla kaplı
İçinde ne yağmurlar saklı
Gölgeler aynı gözlerde perde
Hakikat vicdanda saklı

Cahil de bitmez tükenmez akıl
Ey körlük ey dağ gibi benlik
Asırlar oldu sen artık yıkıl
Gelsin uyanıklık olalım birlik

Yağsın artık yurduma yağmur
Temizlensin artık şu kirli çamur
Umutla mutlulukla dolsun
Sevgiyle yoğrulsun artık hamur

Orhan Aslan

Ümidvar olmak

Hayıflanma kalbim bu ahir zamanda
Kimsenin gönlü yok mu imanda
Herkesin mal peşinde koştuğu bu anda
Ömrünü imana vakfedenler var

Sakin deme herkes hayat derdinde
Kimse hiç yürümez hakkın yolunda
Küfrün kalpleri sardığı şu zamanda
Tüm gücüyle ateşe su dökenler var

Sanma sakın mümin hakkı unuttu
Yandı küfr ateşi gönlü kavurdu
Hak istedi resul narı söndürdü
Resulün yolundan gidenlerde var

Orhan Aslan

Yaşamak

Gecenin bir yarısı masa başında
Heyecanlı ve garip uykusu kaçmış bir adam
Hayalleri sonsuzda ölümle yaşam arasında bir hayat
Bir hayal kurmakta bir güzel düşünmekte
Elleri kınalı ince belli bir gelin
Kar beyazı bir atla gezinmekte
Davullar çalmakta halaylar çekilmekte
İnce belli geline gelinlik dikilmekte
Hayır hayır bu bir düşün değil
Bu hayal albümünün ilk fotoğrafı
Fotoğrafa dalmışken masa başında bir adam
Bir sesle irkilir gecenin bir yarısı
Köpekler havlamakta, hırsızlar çalışmakta
Uykular yarıda rüyalar başlamakta
Yalnız bir odada bir ışık yanmakta
Ve odada karanlık kaybolmakta
Derken adamın kalbinde
Karanlık bir gece başlamakta
Geçmişten ve gelecekte bağımsız bir odada
Düşünceden bulanık bir film başlamakta
Doğumla ölüm arasında bir eğri çizgi
Yıpranmış ve eskimiş her an silinmekte
Önce mutluluk ve hüzün ardı sıra pişmanlık
Milattan öncesinden bir andan
Işık hızında bir söz dile dolanmakta
keşke şu keşkeler olmasa ve amalar
Uykunun baskınlığından mıdır nedir
Zaman ilerledikçe film bulanıklaşır
Lambalar iyice karanlık saçar bilinen bilinmez olur
Ve kelimeler gelecek zaman eki alır
Yolda yürürken bir adam ha bire takılıp düşmekte
Karanlığın azizliğinden midir nedir
Hayır hayır bu yolun azizliği
Birbirine karışmış sayısız insan sesi
Büyük bir gürültü yapmakta
Dost mu düşman mı belli değil
Her yandan sayısız ayak durmadan yaklaşmakta
Kalbi sıkışmakta aklı karışmakta
Birden o hengamda bir anı ilişmekte
Hayalle gerçek arasında bir küçük adam
Her yandan sıkışmakta evi yıkılmakta
Tarifsiz bir acı her yanını sarmakta
Kalan son sesiyle ölüm acısı bu olsa gerek diyerek sızlanmakta
Ve merhametli bir melek cevap vermekte
Hayır hayır bu ölüm acısı değil
Bu bir doğum sancısı

Orhan ASLAN

Geçmiş ile gelecek arası sohbet
Azrail baş ucunda adam öldü ölecek

Yok yok endiŒe etmeyin adam yenilenecek
Ruh kabuk deęiŒtirecek
Ahretine dönecek
Sancıdan hemen sonra yeni doğan gelecek.....Bülent ARKAN

Orhan Aslan

Yeni Başlangıçlara

Kalbim tüm ışıkları bu gün bir daha yak
Her tarafı aydınlat sana karanlık yasak
Düşersen ayağa kalk yaran varsa hemen sar
Gerekirse beni yak bil ki aydınlıktır hak

Sana züldür bu yatak tatlı uykudan uyan
Artık zamansız durmak durursan geceyi an
Yeter avunmak susmak gecelerde ay olmak
Güneş olma vaktidir haydi var gücünle yan

Sen doğardın sevdiğim karanlık olsa gecem
Sen konuşurdun o an eğer tükense hecem
Bilirdim fark ederdin ve güldürürdün beni
Ben tükenip bitmişsem kalmamışsa eğlencem

Şimdi yanımda yoksun sesin gülüşün eksik
Artık uzaklardasın o uzaklar ne mutlu
Yokluğunda bir görseñ abı hayatım kesik
Hüzünlüysede gönlüm gelecekteñ umutlu

Hazırım savaşmaya ulaşmaya zafere
Sevda adını koydum koyulduğum sefere
Kızmadan üzülmeyen seni hiç unutmadan
Yeni bir sevda için inanarak kadere

Kin gütmeyen ağıyar e selam ederek yâre
Hiç kalmadan gönlümde senden bir parça yâre
Aşka şüphe etmeden kalbi temizleyerek
Umutla koşuyorum teni gül kokan yâre

Orhan ASLAN

Dost kalemden

Sevda kurulmaya görsün tahtına o yüreğın
yolun sonu hep o aydınlık mutlu sefere
Gündüz güneş, gece mehtaba ışıksın sen ay
Bu yolun adını var yeter ki sen aşk say.....

Bülent BAYSAL

Orhan Aslan